

[Arbejdsministeren.]

i augustforliget et punkt om at udvide omfanget af deltidsbeskæftigelse inden for den offentlige sektor. Med udgangspunkt heri har folketingets arbejdsmarkedsudvalg taget spørgsmålet om deltidsbeskæftigelse inden for den offentlige sektor op til overvejelse og har den 24. august i år stillet en række spørgsmål til finansministeren om emnet.

Finansministerens besvarelse af spørgsmålene er tilstillet udvalget den 1. november, og jeg skal derfor her kun ganske kort nævne nogle af de punkter, der er redegjort nærmere for i finansministerens svar til arbejdsmarkedsudvalget, og som specielt har relation til det fremsatte forslag til folketingsbeslutning.

For at give flere ansatte mulighed for at vælge deltidsbeskæftigelse vil finansministeriet ved de kommende overenskomstforhandlinger stille forslag om, at der i overenskomster, der ikke indeholder hjemmel til deltidsbeskæftigelse, indføres en sådan hjemmel.

Finansministeriets lønnings- og pensionsdepartement har endvidere udarbejdet et udkast til cirkulæreskrivelse omfattende statsansatte, hvorefter de enkelte styrelser fremtidig kun vil kunne afslå anmodninger om deltidsbeskæftigelse, dersom tungtvejende grunde er til hinder derfor. Skulle der i øvrigt findes hindringer i love eller administrative bestemmelser, vil regeringen ligeledes foretage skridt til ophævelse af disse hindringer for at gennemføre augustforligets intentioner.

Det er regeringens ønske, at der så vidt muligt skal gælde ensartede regler inden for hele den offentlige sektor, og derfor forhandles cirkulæreskrivelsen med de kommunale sammenlutninger, hvorefter udkastet skal drøftes med de berørte personaleorganisationer.

Herudover har finansministeren i forbindelse med en redegørelse for de administrative fastsatte regler for deltidsbeskæftigelse oplyst over for udvalget, at finansministeriet, i det omfang der måtte vise sig behov derfor, er indstillet på at gå ind for, at forslag om oprettelse af yderligere stillinger i overensstemmelse med gældende regler forelægges finansudvalget.

Som det således fremgår af mine bemærkninger, er der allerede fra regeringens side truffet foranstaltninger med henblik på at lette adgangen til deltidsbeskæftigelse inden for den offentlige sektor, og finansministeren finder derfor det foreliggende forslag til folke-

tingsbeslutning overflødig for så vidt angår den offentlige sektor.

Jeg skal dernæst fremsætte mine bemærkninger til den sidste del af forslaget til folketingsbeslutning, hvorefter regeringen opfordres til at optage forhandling med arbejdsmarkedets parter med henblik på at få begrænset hindringer for adgang til deltidsbeskæftigelse på det private arbejdsmarked.

Spørgsmålet om, hvorvidt der på det private arbejdsmarked bør være adgang til deltidsbeskæftigelse og i hvilket omfang, er et af de områder, der traditionelt drøftes ved forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter selv, og forholdet er jo også det, at man i vid udstrækning allerede har aftalt adgang til deltidsbeskæftigelse, hvor det er praktisk muligt inden for det store overenskomstområde. Jeg er derfor helt enig i, at skulle der tages yderligere initiativer i retning af en udvidet adgang til deltidsbeskæftigelse, så bør dette ske ad forhandlingsvejen, således at en nærmere tilrettelægnig sker med den sædvanlige overenskomstdannelse mellem parterne på arbejdsmarkedet.

Jeg kan også være enig i, at det er ønskeligt, at adgangen til beskæftigelse tilpasses de arbejdssøgendes individuelt og familiemæssigt begrundede behov, i det omfang det er foreneligt med beskæftigelsesmæssige, faglige og produktionsmæssige forhold, ønsker, som vel i det store og hele vil være sammenfaldende med de målsætninger i henseende til fremme af trivsel, miljø og familiepolitik, som regeringen lægger så megen vægt på.

Når dette er sagt, må jeg imidlertid mene, at der her er tale om forhold, som har en så direkte indgribende betydning for tilrettelæggelsen af arbejdet på virksomheder og arbejdspladser, at det vil være meget vanskeligt for andre end parterne selv at vurdere problemerne og deres løsninger.

Hertil kommer, at det er meget vanskeligt at forudse, hvilken virkning en øget adgang til deltidsbeskæftigelse vil få i en række forskellige relationer på arbejdsmarkedet, som vi under de herskende forhold må være meget opmærksomme på. Det er således uklart, hvilken indflydelse øget anvendelse af deltidsarbejde vil få på beskæftigelsen, på lønfastsættelsen og på tilrettelæggelsen af arbejdstid.

På denne baggrund vil det for mig at se være forkert ved et initiativ fra regeringen, ved forhandling med arbejdsmarkedets parter, at gribe